

การวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูพลานามัย ที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 3 ซึ่งใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 จำนวน 23 คน จาก 13 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามคืนครบทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 1 ลักษณะประชากรที่สอนวิชาพลานามัยโดยแบ่งตามเพศ

วิชาที่สอน	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พลศึกษา	4	17.39	—	—	4	17.39
สุขศึกษา	—	—	2	8.70	2	8.70
ทั้งพลศึกษาและสุขศึกษา	16	69.56	1	4.35	17	73.91
รวม	20	86.95	3	13.05	23	100

จากตารางที่ 1 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนมากคือร้อยละ 86.95 เป็นเพศชาย สอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา คิดเป็นร้อยละ 73.91 ที่สอนเฉพาะวิชาสุขศึกษาอย่างเดียวน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 8.70

ตารางที่ 2 วุฒิของประชากร

วุฒิ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	-	-	-	-
ปริญญาตรี	15	65.22	1	4.35
ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า	7	30.43	-	-
วุฒิอื่น ๆ	-	-	-	-
รวม	22	95.65	1	4.35

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าประชากรส่วนมาก คือร้อยละ 95.65 มีวุฒิทางพลศึกษา วุฒิทางสุขศึกษามีเพียงร้อยละ 4.35 มีวุฒิระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 69.57 และมีวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) คิดเป็นร้อยละ 30.43

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ระดับอายุของประชากร

ระดับอายุ	จำนวน	ร้อยละ
20 - 25 ปี	6	26.09
26 - 30 ปี	5	21.74
31 - 35 ปี	5	21.74
36 - 40 ปี	4	17.39
41 - ขึ้นไป	3	13.04

จากตารางที่ 3 แสดงว่าอายุของประชากรระหว่าง 20 ถึง 25 ปี มีมากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.09 รองลงมาคือระหว่าง 26 ถึง 30 ปี และ 31 ถึง 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.74 เท่ากัน ส่วนระหว่าง 36 ถึง 40 ปีและ 41 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.39 และ 13.04 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพในการสอนวิชาพลาสมาของประชากร

จำนวนปีที่สอนวิชาพลาสมา	จำนวน	ร้อยละ
1 - 5 ปี	14	60.87
6 - 10 ปี	3	13.04
11 - 15 ปี	3	13.04
16 - 20 ปี	3	13.04
21 ปีขึ้นไป	-	-

จากตารางที่ 4 แสดงว่าครูพลาสมาส่วนมาก คือร้อยละ 60.87 มีประสิทธิภาพในการสอนวิชาพลาสมา ระหว่าง 1 ถึง 5 ปี รองลงมาคือระหว่าง 6 ถึง 10 ปี, 11 ถึง 15 ปี และ 16 ถึง 20 ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.04 เท่านั้น.

ตารางที่ 5 หน้าที่ความรับผิดชอบระดับชั้นที่สอน

ระดับชั้นที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
เฉพาะมัธยมศึกษาตอนปลาย	8	34.78
ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย	15	65.22

จากตารางที่ 5 แสดงว่าครูพลาสมาส่วนมาก คือร้อยละ 65.22 สอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สอนเฉพาะมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ

34.78

ตารางที่ 6 จำนวนคาบในการสอนของครูพลานามัยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์	วิชาพลานามัย		วิชาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2 - 5	3	13.04	-	-
6 - 10	12	52.18	2	8.70
11 - 15	3	13.04	3	13.04
16 - 20	5	21.74	-	-

จากตารางที่ 6 แสดงว่าครูส่วนมาก คือร้อยละ 52.18 สอนวิชาพลานามัยระหว่าง 6 ถึง 10 คาบ รองลงมาคือระหว่าง 16 ถึง 20 คาบ คิดเป็นร้อยละ 21.74 นอกจากวิชาพลานามัยแล้ว อีกร้อยละ 13.04 ยังสอนวิชาอื่น ๆ อีก 11 ถึง 15 คาบ และ 6 ถึง 10 คาบ คิดเป็นร้อยละ 8.70

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของครุพลานามัยต่อวิชาพลานามัย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ตามหลักสูตรที่กำหนดให้วิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษา รวมเป็นวิชาเดียวกัน มีเห็นว่า		
เหมาะสมอยู่แล้ว	9	39.13
ควรแยกคนละวิชา	14	60.87
เหตุผลที่เห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว เพราะ		
1. มีความสัมพันธ์กัน	6	26.09
2. มีจุดมุ่งหมายเหมือนกัน	3	13.04
เหตุผลที่ควรแยกคนละวิชา เพราะ		
1. เนื้อหาของแต่ละวิชามีมาก	3	13.04
2. สะดวกแก่การวัดผล	6	26.09
3. เพื่อเน้นความสำคัญของแต่ละวิชา	5	21.74

จากตารางที่ 7 แสดงว่าครุพลานามัยร้อยละ 60.87 เห็นว่าควรแยกวิชา
พลศึกษา และวิชาสุขศึกษาออกจากกัน อีกร้อยละ 39.13 เห็นว่าควรรวมกัน เหตุ
ผลที่ควรแยกเพราะสะดวกแก่การวัดผล เพื่อเน้นความสำคัญของแต่ละวิชา และเนื่อง
จากเนื้อหาของแต่ละวิชามีมาก ส่วนเหตุผลที่รวมกันนั้น เพราะทั้งสองวิชามีความ
สัมพันธ์กัน และมีจุดมุ่งหมายเหมือนกัน

ตารางที่ 8 ความกึกเห็นของครูพลานามัยต่อความมุ่งหมายของวิชาพลานามัย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ควรแยกความมุ่งหมายในหลักสูตรฯ ของวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาออกจากกัน เพื่อให้เห็นความมุ่งหมายของแต่ละวิชาเด่นชัดขึ้น		
เห็นควย	13	56.52
ไม่เห็นควย	10	43.48
เหตุผลที่เห็นควยว่าควรแยก เพราะ		
1. ทำให้เห็นความมุ่งหมายของแต่ละวิชาเด่นชัดขึ้น	10	43.48
2. จุดมุ่งหมายต่างกัน	3	13.04
เหตุผลที่ไม่เห็นควยเนื่องจากทั้งสองวิชา		
1. มีความสัมพันธ์กัน	8	34.78
2. มีจุดมุ่งหมายเหมือนกัน	2	8.70

จากตารางที่ 8 แสดงว่าครูพลานามัยส่วนมากคือร้อยละ 56.52 เห็นควยว่าควรแยกความมุ่งหมายในหลักสูตรฯ ของวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาออกจากกันเพราะทำให้เห็นความมุ่งหมายของแต่ละวิชาเด่นชัดขึ้น และเนื่องจากจุดมุ่งหมายทั้งสองวิชาต่างกัน แต่มีผู้ไม่เห็นควยอีกร้อยละ 43.48 ทั้งนี้เพราะเห็นว่าทั้งสองวิชามีความสัมพันธ์กัน และเนื่องจากมีจุดมุ่งหมายเหมือนกัน

ตารางที่ 9 ความถี่เห็นของกรพลาณามัยต่อการใช้หลักสูตรฯ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	ชั่วโมงสอนวิชาบังคับในหลักสูตรฯ ที่กำหนดสัปดาห์ละ 2 คาบนั้น		
	1.1 น้อยเกินไป	13	56.52
	1.2 เหมาะสมทีเดียว	10	43.48
	1.3 มากเกินไป	—	—
2	ตามหลักสูตรฯ โรงเรียนโคกเตรียมบุคลากร		
	2.1 พร้อมแล้ว	5	21.74
	2.2 ยังไม่พร้อม	18	78.26
3	ตามหลักสูตรฯ โรงเรียนโคกเตรียม เอกสารคู่มือหลักสูตรฯ ไว้ให้ครูได้ศึกษา		
	3.1 พร้อมแล้ว	2	8.70
	3.2 ยังไม่มี	3	13.04
	3.3 มีบ้างแต่ไม่เพียงพอ	18	78.26
4	ตามหลักสูตรฯ โรงเรียนโคกจัดหาและทำประมวลการสอนไว้ให้ครูได้ศึกษา		
	4.1 จัดทำเรียบร้อยแล้ว	2	8.70
	4.2 ยังไม่ได้จัดทำ	6	26.08
	4.3 จัดทำแล้วบางส่วน	15	65.22

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5	อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสายให้ความสนับสนุนและ เข้าใจบทบาทในวิชาของท่านเป็นอย่างดี		
	5.1 ใช่	18	78.26
	5.2 ไม่ใช่	5	21.74
6	การวัดและการประเมินผลวิชาพลานามัยที่ปฏิบัติ กันอยู่ในปัจจุบันครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เป็นอย่างดี		
	6.1 ใช่	15	65.22
	6.2 ไม่ใช่	8	34.78
7	ศึกษานิเทศก์มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรฯ		
	7.1 เป็นอย่างดี	1	4.35
	7.2 ไม่ค่อยได้ช่วยแก้ไข	6	26.09
	7.3 พอสมควร	7	30.43
	7.4 ไม่เคยไปนี้ทะเลเลย	9	39.13
8	ตามหลักสูตรฯ กำหนดให้สอนพลศึกษา 24 คาบ เมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาแล้วเห็นว่า		
	8.1 เหมาะสมอยู่แล้ว	16	76.19
	8.2 ควรให้จำนวนคาบมากกว่านี้	5	23.81
	8.3 ควรให้จำนวนคาบน้อยกว่านี้	-	-

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
9	ตามหลักสูตรฯ วิชาเลือกที่กำหนดให้เรียนได้ไม่เกิน 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียน มีความเห็นว่า		
	9.1 เหมาะสมแล้ว	12	57.14
	9.2 ควร เปิดให้เลือกมากกว่าที่กำหนด	9	42.86
	9.3 ควร เปิดให้เลือกน้อยกว่าที่กำหนด	—	—
	9.4 ไม่จำเป็นต้องเลือก	—	—
10	ตามหลักสูตรฯ วิชาบังคับทั้งหมด 4 วิชา คือ แขนกมินตัน กระบี่กระบอง แขนกบอด และตะกร้อ ท่านเห็นว่า		
	10.1 เหมาะสมแล้ว	3	14.29
	10.2 ยังไม่เหมาะสม	18	85.71
11	ตามหลักสูตรฯ กำหนดให้สอนวิชาสหศึกษา 12 คาบ เมื่อเปรียบเทียบกับ เนื้อหาวิชาแล้วท่านเห็นว่า		
	11.1 เหมาะสมแล้ว	6	31.58
	11.2 ควรให้จำนวนคาบมากกว่านี้	13	68.42
	11.3 ควรให้จำนวนคาบน้อยกว่านี้	—	—

จากตารางที่ 9 แสดงว่าคาบเรียนวิชาบังคับที่กำหนดสัปดาห์ละ 2 คาบนั้น ครูพลานามัยส่วนมาก คือร้อยละ 56.52 เห็นว่าจำนวนคาบเรียนน้อยเกินไป

การเตรียมบุคลากร และเอกสารคู่มือหลักสูตร ที่ไว้ให้ครูได้ศึกษาส่วนมาก มีบ้างแต่ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 78.26 ส่วนเรื่องการทำประมวลการสอน มีครูคิดเป็นร้อยละ 65.22 ได้จัดทำแล้วเป็นบางส่วน

อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสาขาวิชา คือร้อยละ 78.26 ให้ความสนับสนุน และเข้าใจบทบาทในวิชาพลานามัยเป็นอย่างดี สำหรับความช่วยเหลือของศึกษานิเทศก์นั้น ร้อยละ 39.13 ทอบว่าไม่เคยไปนิเทศเลย และที่ช่วยแก้ไขปัญหาก็เป็นอย่างดี มีน้อยที่สุด

การวัดและการประเมินผลวิชาพลานามัยที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันร้อยละ 65.22 ทอบว่าครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี

ตามหลักสูตร ที่กำหนดให้สอนวิชาพลศึกษา 24 คาบต่อภาคเรียนนั้น ส่วนมาก คือร้อยละ 76.19 เห็นว่าเหมาะสมแล้ว แต่วิชาสุขศึกษาที่กำหนดให้ 12 คาบต่อภาคเรียนนั้น ร้อยละ 68.42 มีความเห็นว่าควรให้จำนวนคาบมากกว่านี้ และวิชาเลือกที่กำหนดให้เรียนได้ไม่เกิน 3 หน่วยกิตต่อ 1 ภาคเรียนนั้น ส่วนมากคือร้อยละ 57.14 มีความเห็นว่าเหมาะสมแล้ว สำหรับวิชาบังคับ 4 วิชาคือ แยกมินตัน กระบี่ กระบอง แขนกบอด และตะกร้อ นั้นร้อยละ 85.71 เห็นว่ายังไม่เหมาะสม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาต่อจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ ว่ามีความ
เหมาะสมและปฏิบัติได้หรือไม่

ข้อที่	จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ	ได้		ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ให้ความรู้ ความเข้าใจ และ เจตนาที่ดีทั้งทางกายพลศึกษา	17	80.95	4	19.05
2	เกิดพัฒนาทางกาย จิต อารมณ์และสังคม	21	100	—	—
3	เกิดคุณลักษณะที่ดี มีคุณธรรม และ พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เน้นใน เรื่องความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความยุติธรรม รู้จัก แก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีระเบียบวินัย	18	85.71	3	14.29
4	การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ให้สมบูรณ์ มีความแข็งแรง ความทนทาน และความคล่องแคล่วว่องไว	20	95.24	1	4.76
5	เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ และ ประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อตนเองและสังคม	21	100	—	—

จากการางที่ 10 แสดงว่ากรผลศึกษาส่วนมาก คือร้อยละ 80.95 ถึง 100 เห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ ทุกข้อมีความเหมาะสม และสามารถปฏิบัติได้ โดยเฉพาะข้อ 2 ที่ว่าเกิดพัฒนาทางการร่างกาย จิต อารมณ์ และสังคม กับข้อ 5 ที่ว่า เพื่อให้นำความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ครูทุกคนเห็นว่าสามารถนำไปปฏิบัติได้.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของครูที่สอนวิชาสุขศึกษาคอจุกประสงค์ของหลักสูตรฯ

ข้อที่	จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ	ได้		ไม่ได้	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และเจตคติที่ดีทางค่านิยมศึกษา	16	84.21	3	15.79
2	เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางกาย จิต อารมณ์ และสังคม	19	100	-	-
3	เพื่อให้รู้จักรับผิดชอบในการป้องกัน รักษาและเสริมสร้างสุขภาพกับสวัสดิภาพของตนเองและส่วนรวม	19	100	-	-
4	เพื่อนำความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	19	100	-	-

จากตารางที่ 11 แสดงว่าครูที่สอนวิชาสุขศึกษาทุกคน เห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ มีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้ นอกจากข้อที่หนึ่งเพียงข้อเดียว ที่ว่าเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และเจตคติที่ดีทางค่านิยมศึกษา มีครูเห็นว่าเหมาะสมและปฏิบัติได้ เพียงร้อยละ 84.21 เท่านั้น

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาคหวิชาบังคับตามหลักสูตรฯ

วิชาบังคับตามหลักสูตรฯ	สอน		ไม่สอน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ.401 แคมมินตัน	18	85.71	3	14.29
พ.402 กระบี่กระบอง	10	47.62	11	52.38
พ.501 แอสน์บอล	16	76.19	5	23.81
พ.502 ตะกร้อ	6	28.57	15	71.43

จากตารางที่ 12 แสดงว่าวิชาบังคับที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฯ 4 วิชา นั้น วิชาที่เปิดสอนมากที่สุดคือวิชาแคมมินตัน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือวิชา แอสน์บอล คิดเป็นร้อยละ 76.19 วิชากระบี่กระบองร้อยละ 47.62 น้อยที่สุดคือ วิชาตะกร้อร้อยละ 28.57

ตารางที่ 13 เหตุผลที่ไม่สอนวิชาบังคับตามหลักสูตรฯ

ลำดับที่	วิชาบังคับ	เหตุผลที่ไม่สอนเพราะ					
		ไม่เหมาะสม		สถานที่อุปกรณ์ไม่พร้อม		สภาพดินฟ้าอากาศ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	พ.401 แคมมินตัน	—	—	2	9.52	1	4.76
2	พ.402 กระบี่กระบอง	5	23.81	6	28.57	—	—
3	พ.501 แสนค้มบอล	5	23.81	—	—	—	—
4	พ.502 ตะกร้อ	15	71.43	—	—	—	—

จากตารางที่ 13 แสดงว่าเหตุผลที่ไม่จัดสอนวิชาบังคับตามหลักสูตรฯ นั้น เพราะวิชาแคมมินตันสถานที่อุปกรณ์ไม่พร้อม คิดเป็นร้อยละ 9.52 และเนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศร้อยละ 4.76 วิชากระบี่กระบอง เนื่องจากไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 23.81 และสถานที่อุปกรณ์ไม่พร้อมร้อยละ 28.57 สำหรับวิชาแสนค้มบอล และวิชาตะกร้อ นี้เห็นว่าไม่เหมาะสมทั้งสองวิชา

ตารางที่ 14 วิชาที่สอนแทนวิชาบังคับ

วิชาบังคับ	วิชาที่จัดสอน	จำนวน	รอยละ
แมคมินตัน	ขอพมอด	2	9.52
	กิจกรรมเขาจันทะ(การ เคนรำพื้นเมือง)	1	4.76
กระบี่กระบอง	กิจกรรมเขาจันทะ(การ เคนรำพื้นเมือง)	5	23.81
	บาสเกตบอล	3	14.29
	ยิมนาสติก(ยี่คหยุ่น ทึบกระโศก)	1	4.76
	ยูโด	1	4.76
	เทเบิล เทนนิส	1	4.76
แฮนด์บอล	ฟุตบอล	2	9.52
	กรีฑา(ประ เภทหลู)	2	9.52
	กิจกรรมเขาจันทะ(ลีลาศ)	1	4.76
ตะกร้อ	กิจกรรมเขาจันทะ(ลีลาศ)	5	23.81
	ขอพมอด	5	23.81
	บาสเกตบอล	5	23.81

จากตารางที่ 14 แสดงว่าวิชาที่ครูพลศึกษาจัดสอนแทนวิชาบังคับ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ บาสเกตบอลคิดเป็นร้อยละ 38.10 ขอพมอดคิดเป็นร้อยละ 33.33 กิจกรรมเขาจันทะ(ลีลาศ) และกิจกรรมเขาจันทะ(การ เคนรำพื้นเมือง) คิดเป็นร้อยละ 28.57 เท่ากัน ฟุตบอล และกรีฑา(ประ เภทหลู)คิดเป็นร้อยละ 9.52 เท่ากัน ยิมนาสติก(ยี่คหยุ่น ทึบกระโศก) ยูโด และเทเบิล เทนนิส คิดเป็นร้อยละ 4.76 เท่ากัน

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาต่อวิชาที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับ

ลำดับที่	วิชา	จำนวน	ร้อยละ
1	วอลเลย์บอล	14	66.67
2	บาสเกตบอล	12	57.14
3	ฟุตบอล	9	42.86
4	กรีฑา(ประเภทลู่วิ่ง)	9	42.86
5	กรีฑา(ประเภทลาน)	8	38.10
6	กิจกรรมเข้าจังหวะ(ลีลาศ)	8	38.10
7	ยิมนาสติก(ปีคหยุน ทีบกระโถก)	7	33.33
8	แบดมินตัน	6	28.57

จากตารางที่ 15 ครูมีความเห็นว่าควรจัดวิชาวอลเลย์บอลเป็นวิชาบังคับ คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาตามลำดับ คือวิชาบาสเกตบอล ร้อยละ 57.14 วิชาฟุตบอล และวิชากรีฑา(ประเภทลู่วิ่ง) มีร้อยละ 42.86 เท่ากัน วิชากรีฑา(ประเภทลาน) และกิจกรรมเข้าจังหวะ(ลีลาศ) มีร้อยละ 38.10 เท่ากัน วิชายิมนาสติก(ปีคหยุน ทีบกระโถก) และวิชาแบดมินตัน มีน้อยลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 16 ความบกพร่องของครูพลานามัยคือนักวิชาศึกษาในหลักสูตรว่า มีปัญหาหรือไม่

ลำดับที่	เนื้อหา	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	มัธยมศึกษาปีที่ 4 (เทอมต้น)				
	1.1 การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (3 คาบ)	11	57.89	8	42.11
	1.2 การเลือกกิจกรรมนันทนาการ (2 คาบ)	16	84.21	3	15.79
	1.3 สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสุขภาพ (5 คาบ)	19	100	-	-
	1.4 โรคติดต่อที่สำคัญ (2 คาบ)	12	63.16	7	36.84
2	มัธยมศึกษาปีที่ 4 (เทอมปลาย)				
	2.1 ระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลงทางกายของเด็กวัยรุ่น (5 คาบ)	11	57.89	8	42.11
	2.2 โรคติดต่อที่สำคัญ (3 คาบ)	16	84.21	3	15.79
	2.3 สุขภาพของชุมชนโลก (2 คาบ)	15	78.95	4	21.05
	2.4 ประชากรศึกษา (2 คาบ)	14	73.68	5	26.32
3	มัธยมศึกษาปีที่ 5 (เทอมต้น)				
	3.1 สวัสดิภาพในการจราจร (3 คาบ)	13	68.42	6	31.58
	3.2 สุขภาพและสวัสดิภาพในการประกอบอาชีพ (3 คาบ)	16	84.21	3	15.79
	3.3 สุขภาพจิต (5 คาบ)	16	84.21	3	15.79
	3.4 การควบคุมน้ำหนักของร่างกาย (1 คาบ)	11	57.89	8	42.11

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหา	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4	มัธยมศึกษาปีที่ 5 (เทอมปลาย)				
4.1	โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ (4 คาบ)	15	78.95	4	21.05
4.2	การปฐมพยาบาล (3 คาบ)	14	73.68	5	26.32
4.3	สุขภาพจิต (5 คาบ)	16	84.21	3	15.79

จากตารางที่ 16 แสดงว่าความคิดเห็นของครูพลานามัยต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคต้นนั้น ส่วนมากไม่มีปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสุขภาพไม่มีปัญหาเลย เรื่องที่มีปัญหามากที่สุดคือเรื่องการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายคิดเป็นร้อยละ 42.11 ส่วนในภาคปลายก็เช่นเดียวกันคือส่วนมากไม่มีปัญหา เรื่องที่มีปัญหามากที่สุดคือเรื่องระบบสืบพันธุ์ และการเปลี่ยนแปลงทางกายของเด็กวัยรุ่นคิดเป็นร้อยละ 42.11

สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาคต้นนั้นเรื่องที่มีปัญหามากที่สุดคือเรื่องการควบคุมน้ำหนักของร่างกายคิดเป็นร้อยละ 42.11 นอกนั้นส่วนมากไม่มีปัญหา สำหรับภาคปลายส่วนมากมีปัญหาน้อย เรื่องที่มีปัญหามากที่สุดคือเรื่องการปฐมพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 26.32

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นของครูที่สอนวิชาสุขศึกษาต่อปัญหาในวิชาที่สอน

ลำดับที่	เนื้อหา	อุปกรณ์ใหม่		คาบ"นอ"ยไป	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	มัธยมศึกษาปีที่ 4 (เหอมคน)				
	1.1 การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	4	21.05	4	21.05
	1.2 การเลือกกิจกรรมนันทนาการ	—	—	3	15.79
	1.3 สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสุขภาพ	—	—	—	—
	1.4 โรคติดต่อที่สำคัญ	2	10.53	5	26.32
2	มัธยมศึกษาปีที่ 4 (เหอมปลาย)				
	2.1 ระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลง— ทางกายของ เด็กวัยรุ่น	1	5.26	7	36.84
	2.2 โรคติดต่อที่สำคัญ	2	10.53	1	5.26
	2.3 สุขภาพของมนุษย์โลก	2	10.53	2	10.53
	2.4 ประชากรศึกษา	2	10.53	3	15.79
3	มัธยมศึกษาปีที่ 5 (เหอมคน)				
	3.1 สวัสดิภาพในการจราจร	4	21.05	2	10.53
	3.2 สุขภาพและสวัสดิภาพในการประ— กอบอาชีพ	2	10.53	1	5.26
	3.3 สุขภาพจิต	3	15.79	—	—
	3.4 การควบคุมน้ำหนักของร่างกาย	1	5.26	7	36.84
4	มัธยมศึกษาปีที่ 5 (เหอมปลาย)				
	4.1 โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ	2	10.53	2	10.53
	4.2 การปฐมพยาบาล	2	10.53	3	15.79
	4.3 สุขภาพจิต	2	10.53	1	5.26

จากตารางที่ 17 แสดงว่าปัญหาของเนื้อหาวิชาสุขศึกษากามหลักสูตรฯ ทั้งชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 เกิดจากอุปสรรคไม่มี และจำนวนคาบน้อยไปทั้ง 2 ชั้น

สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคต้น เรื่องการเลือกกิจกรรมนันทนาการ มีปัญหาเนื่องจากคาบเรียนน้อยอย่างเคียวคิดเป็นร้อยละ 15.79 ส่วนเรื่องโรคติดต่อ มีปัญหาเนื่องจากคาบเรียนน้อยไป คิดเป็นร้อยละ 26.32 ส่วนในภาคปลายเรื่องที่มีปัญหาเนื่องจากคาบเรียนน้อยไปมากที่สุดคือร้อยละ 36.84 คือเรื่องระบบสืบพันธุ์ และการเปลี่ยนแปลงทางกายของเด็กวัยรุ่น

สำหรับในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีปัญหาเนื่องจากอุปสรรคไม่มีมากที่สุด คือร้อยละ 21.05 คือเรื่องสวัสดิภาพในการจราจร และปัญหาเนื่องจากคาบเรียนน้อยไปมากที่สุดคือร้อยละ 36.84 คือเรื่องการควบคุมน้ำหนักตัว ส่วนในภาคปลายมีปัญหาเนื่องจากอุปสรรคไม่มีคิดเป็นร้อยละ 10.53 เท่ากันทุกเรื่อง ส่วนเรื่องที่มีปัญหาเนื่องจากคาบเรียนน้อยไปมากที่สุดคือร้อยละ 15.79 คือเรื่องการปฐมพยาบาล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 อุปกรณ์การสอน สนาม วัสดุ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่อยู่ในสภาพ
ที่ใช้งานได้ของวิชาบังคับตามหลักสูตรฯ

ลำดับที่	วิชา	มีพอ		มีไม่พอ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	แบคมินตัน	9	42.86	12	57.14
2	กระบี่กระบอง	13	61.90	8	38.10
3	แฮนด์บอล	13	61.90	8	38.10
4	ตะกร้อ	13	61.90	8	38.10

จากตารางที่ 18 แสดงว่าอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกของวิชาแบค-
มินตันส่วนมากมีไม่พอดีกเป็นร้อยละ 57.14 แต่วิชากระบี่กระบอง แฮนด์บอล และ
ตะกร้อส่วนมากมีพอดีกเป็นร้อยละ 61.90 เท่ากัน

ตารางที่ 19 อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาสุขศึกษาที่มีและอยู่ใน
สภาพใช้ได้

ลำดับที่	รายการ	มี		ไม่มี	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	โครงกระดูก	1	5.26	18	94.74
2	ป้ายเครื่องหมายจราจร	5	26.32	14	73.68
3	ฟิล์มภาพยนตร์ เกี่ยวกับสุขศึกษา	3	15.79	16	84.21
4	เครื่องฉายภาพยนตร์	9	47.37	10	52.63
5	หุ่นจำลองส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	3	15.79	16	84.21
6	ฟิล์มสไลด์ทางสุขศึกษา	5	26.32	14	73.68
7	ภาพโปสเตอร์ประกอบการสอนสุขศึกษา	12	63.16	7	36.84
8	ภาพชุดส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	9	47.37	10	52.63
9	เครื่องฉายสไลด์	8	42.11	11	57.89
10	จอฉายภาพยนตร์	9	47.37	10	52.63
11	ห้องฉายภาพยนตร์	3	15.79	16	84.21
12	ห้องปฐมพยาบาล	14	73.68	5	26.32
13	เตียงคนไข้	14	73.68	5	26.32
14	ห้องปฏิบัติการ (LAB)	2	10.53	17	89.47

จากตารางที่ 19 แสดงว่าอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่อยู่ในสภาพใช้ไ้ส่วนใหญ่ไม่มี เชน โครงกระดูกไม่มีคิดเป็นร้อยละ 94.74 ฟิล์มภาพยนตร์เกี่ยวกับวิชาสุขศึกษาและหน้จำลองส่วนตาง ๆ ของร่างกาย ห่องฉายภาพยนตร์ไม่มีคิดเป็นร้อยละ 84.21 เทากัน และห่องปฏิบัติการไม่มีคิดเป็นร้อยละ 89.47

สิ่งที่มีส่วนมากตอบว่ามีคือภาพโปสเตอร์ประกอบการสอนสุขศึกษาคิดเป็นร้อยละ 63.16 ห่องปฐมพยาบาลและเตียงคนไข้มีคิดเป็นร้อยละ 73.68 เทากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นต่อเกณฑ์การวัดผลของครูพลศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เกณฑ์การประเมินผลตามที่กำหนดข้างล่างนี้ คือ		
เวลาเรียน	10	คะแนน
ทดสอบความรู	20	คะแนน
ทดสอบทักษะ	30	คะแนน
ทดสอบวิธีเล่น	20	คะแนน
ลักษณะนักกีฬา	10	คะแนน
สุขภาพส่วนบุคคล	10	คะแนน
ท่านมีความเห็นว่าเกณฑ์การวัดผลนี้		
เหมาะสมดีแล้ว	12	57.14
ไม่เหมาะสม	9	42.86
โรงเรียนไปปฏิบัติอยู่แล้ว	7	33.33
โรงเรียนไม่ไปปฏิบัติตาม	14	66.67
ถ้าไม่ไปปฏิบัติตามเกณฑ์ที่โรงเรียนใช้อยู่เป็นเกณฑ์ของ		
โรงเรียนท่านเอง	11	52.38
กลุ่มโรงเรียน	3	14.29

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่าเกณฑ์การประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้
 ครุส่วนมาก คือร้อยละ 57.14 เห็นว่าเหมาะสมดีแล้วแต่มีโรงเรียนร้อยละ 66.67 ไม่ได้
 ปฏิบัติตาม เกณฑ์ที่โรงเรียนใช้อยู่เป็นเกณฑ์ของโรงเรียนเอง คิดเป็นร้อยละ 52.38

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นต่อเกณฑ์การวัดผลของครูพลศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ตามเกณฑ์การวางแผนกำหนดการระดับเฉลี่ยข้างล่างนี้		
90 - 100	ได้การระดับ 4 (ดีมาก)	
80 - 89	ได้การระดับ 3 (ดี)	
70 - 79	ได้การระดับ 2 (พอใช้)	
60 - 69	ได้การระดับ 1 (อ่อนถือว่าสอบได้)	
ต่ำกว่า 60	ได้การระดับ 0 (อ่อนถือว่าสอบตก)	
ท่านมีความเห็นว่าเกณฑ์นี้ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
เหมาะสมดีแล้ว	11	52.38
ไม่เหมาะสม	10	47.62
โรงเรียนได้ปฏิบัติตามแล้ว	3	14.29
โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม	18	85.71
เกณฑ์ที่โรงเรียนปฏิบัติอยู่เป็นเกณฑ์ของ		
โรงเรียนตนเอง	15	71.43
กลุ่มโรงเรียน	3	14.29
การกำหนดให้คะแนนพิเศษอีก 10 คะแนนสำหรับนักเรียนที่		
ทำคุณความดีพิเศษที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา เช่น เป็นนักกีฬา		
ของโรงเรียน เป็นประธานชุมนุมพลศึกษา เป็นต้น ท่านเห็นว่า		
ควรเพิ่มให้	16	76.19
ไม่ควรเพิ่มให้	5	23.81

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า ค่าระดับเฉลี่ยที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้
ครุส่วนมากคือร้อยละ 52.38 เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว แต่โรงเรียนคือร้อยละ 85.71
ไม่ได้นำปฏิบัติตาม เกณฑ์ที่ใช้เป็นเกณฑ์ของโรงเรียนของเขาเองคิดเป็นร้อยละ 71.43

การกำหนดให้คะแนนพิเศษแก่นักเรียนที่ทำคุณความดีพิเศษที่เกี่ยวข้องกับวิชา
พลศึกษา ครุส่วนมากคือร้อยละ 76.19 เห็นว่าควรเพิ่มให้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เกณฑ์การประเมินผลผู้ศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ข้างล่างนี้		
เวลาเรียน	10	คะแนน
ทดสอบความรู้	20	คะแนน
ทดสอบการสาธิตทักษะภาคปฏิบัติ	20	คะแนน
ผลงานที่กำหนดให้	20	คะแนน
ทดสอบความรู้ปลายภาค	30	คะแนน
ท่านมีความเห็นว่าเกณฑ์การวัดผลนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
เหมาะสมดีแล้ว	13	68.42
ยังไม่เหมาะสม	6	31.58
โรงเรียนได้ปฏิบัติตามแล้ว	9	47.37
โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม	10	52.63
ถ้าไม่ได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่โรงเรียนใช้อยู่เป็นเกณฑ์ของ		
โรงเรียนตนเอง	9	47.37
กลุ่มโรงเรียน	1	5.26

จากตารางที่ 22 แสดงว่าเกณฑ์การประเมินผลวิชาผู้ศึกษา ตามที่กรมพลศึกษา
แนะนำ ครูส่วนมากคือร้อยละ 68.42 เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว โรงเรียนไม่ได้ใช้ตามเกณฑ์
ดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 52.63 แต่ใช้เกณฑ์ของโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 47.37

ตารางที่ 23 ความคิดเห็นต่อเกณฑ์การวัดผลของครูผู้ศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ตามเกณฑ์การวางคะแนนกำหนดการระดับเฉลี่ยข้างล่างนี้		
90 - 100	ได้ค่าระดับ 4 (ดีมาก)	
80 - 89	ได้ค่าระดับ 3 (ดี)	
70 - 79	ได้ค่าระดับ 2 (พอใช้)	
60 - 69	ได้ค่าระดับ 1 (อ่อนถือว่าสอบได้)	
ต่ำกว่า 60	ได้ค่าระดับ 0 (อ่อนถือว่าสอบตก)	
ท่านมีความคิดเห็นว่าเกณฑ์ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
เหมาะสมทีเดียว	10	52.63
ไม่เหมาะสม	9	47.37
โรงเรียนได้ปฏิบัติตามแล้ว	6	31.58
โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม	13	68.42
เกณฑ์ที่โรงเรียนใช้อยู่ เป็นเกณฑ์ของ		
โรงเรียนตนเอง	9	47.37
กลุ่มโรงเรียน	4	21.05

จากตารางที่ 23 แสดงว่าเกณฑ์การวัดผลตามที่กรมพลศึกษาแนะนำ ครูส่วนใหญ่
มากที่สุดร้อยละ 52.63 เห็นว่าเหมาะสมทีเดียว แต่โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม คิดเป็นร้อยละ
68.42 เกณฑ์ที่โรงเรียนใช้อยู่ส่วนมากคือร้อยละ 47.37 เป็นเกณฑ์ของโรงเรียนเอง

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรฯ วิชาพลานามัย ประโยชน์ชั้นศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3 จะเห็นได้ว่า

ครูสอนส่วนมากมีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี และวุฒิตรงกับวิชาที่สอนทุกคน ในเรื่องนี้เห็นว่า เป็นสิ่งที่ดีและถูกต้องที่ครูมีคุณวุฒิตรงกับวิชาที่สอนทุกคน อันทำให้ผลการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ดังที่ บุชเชอร์¹ (Bucher) ได้กล่าวไว้ว่า "การสอนวิชาพลศึกษาที่จะให้โคผลดีนั้นครูสอนจะต้องเป็นผู้ที่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อจะได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ ทักษะ และ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน" อย่างไรก็ตามการที่ครูสอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย อีกทั้งบางคนยังต้องสอนวิชาอื่นอีกควย นับว่าเป็นอุปสรรคต่อการเตรียมการสอนอย่างมาก ตามความเหมาะสมแล้วควรจะแยกคนละระดับชั้น และไม่ควรรสอนวิชาอื่น ๆ อีก เพื่อให้ครูได้มีโอกาสในการเตรียมการสอนและคนควาคำร่าอย่างเต็มที่

เรื่องจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ นั้นถึงแม้ว่าครูส่วนมากจะเห็นว่าจุดประสงค์ของวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาทุกข้อมีความเหมาะสม และสามารถปฏิบัติได้ก็ตาม แต่ก็ยังมีปัญหาคำอื่น เช่น จำนวนครูที่สอนน้อยไป อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ ตลอดจนความไม่พร้อมของบุคลากร เอกสารและคู่มือหลักสูตรฯ ยังไม่เพียงพอ ขอมติแต่ทำให้จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ ปฏิบัติได้น้อยลง เรื่องนี้กรมเจ้าสังกัดและผู้หน้าที่เกี่ยวข้อง ควรจะได้นำดำเนินการแก้ไขให้ดีขึ้น โดยเฉพาะศึกษา-

¹ Charles A. Bucher, Administration of School Health and Physical Education, (Saint Louis : C.V. Cosby, 1955), p.98.

นิเทศก์ควรจะมีบทบาทในการแก้ปัญหาให้มากกว่าที่เป็นอยู่

วิชาบังคับของวิชาพลศึกษา ซึ่งมี แมคมินตัน กระบี่กระบอง แสนกบอด และ ตะกร้อ ครส่วนมากเห็นว่าไม่เหมาะสม ถึงแม้ว่าหลักสูตรฯ จะไต่คืบหนุ่ให้เรียน วิชาอื่น ๆ แทนได้ แต่ก็ทำให้โรงเรียนต่าง ๆ เลือกเรียนวิชาบังคับไม่ตรงกัน แสดง ว่าหลักสูตรฯ เขียนไว้กว้างเกินไปและไม่ตรงกับจุดประสงค์ของการจัดกลุ่มโรงเรียน เพราะฉะนั้นแต่ละกลุ่มโรงเรียนควรมีวิชาบังคับของกลุ่มตนเองตามความเหมาะสม ของแต่ละท้องถิ่น เพราะการแบ่งภาคการศึกษาหรือกลุ่มโรงเรียนเอื้ออำนวยต่อสภาพ ทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมอยู่แล้ว² อีกทั้งยังเป็นการเอื้ออำนวยต่อโปรแกรมการ แข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนอีกด้วย

เรื่องอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุปกรณ์วิชาสุขศึกษาโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มี โรงเรียนควรจะได้จัดเตรียมไว้ให้เพียงพอ เพราะหากขาดอุปกรณ์แล้ว จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างฉาบฉวย หรือ เพียงการท่องจำเท่านั้น และเป็นผลให้นักเรียนเบื่อหน่ายต่อการเรียน จึงไม่อาจทำให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ ได้ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษานับว่าอาจต้องใช้ อุปกรณ์ที่มีราคาแพงและสิ้นเปลืองมากกว่าการเรียนวิชาอื่น ๆ แต่การศึกษาจำเป็น ต้องลงทุนเพื่อผลิตกำลังคนใหม่คุณภาพสามารถพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ การ ศึกษาของเมืองไทยนับว่ายังมีการลงทุนน้อย ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบ- ประมาณการศึกษาปี ค.ศ. 1966 ของประเทศในเอเชีย ปรากฏว่าประเทศไทยมีการ ลงทุนทางด้านการศึกษาต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านมาก คือประเทศไทยมีงบประมาณ การศึกษาเทียบกับรายได้ประชาชาติเพียง 3.1 % ประเทศมาเลเซีย 5.1 % กัมพูชา 5.1 % และสิงคโปร์ 4.6 %³

² กระทรวงศึกษาธิการ, เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

³ บุญชนะ อัครดากร, "การศึกษากับเศรษฐกิจ," วารสารการศึกษาแห่งชาติ 5 (ตุลาคม, 2513), หน้า 11.

คามข้อเสนอแนะของการประชุมเรื่อง เศรษฐกิจการศึกษาของยูเนสโกได้เคยตกลงว่า การใช้ทุนทางการศึกษาไม่ควรต่ำกว่า 5 % ของรายได้ประชาชาติ ⁴

นอกจากอุปกรณที่จำเป็นแล้ว โรงเรียนพลศึกษาก็มีความจำเป็น โดยเฉพาะใน เขตการศึกษา 3 มีฝนตกตลอดปี นอกจากฝนแล้วยังมีลมพัดแรงตลอดเวลานี้เนื่องจาก เป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเล ก็พบบางอย่างเช่น แมกมีนคันอาจเล่นกลางแจ้งไม่ได้เลย เสี่ยม พรหมปัญงค์ ⁵ ได้เสนอแนะไว้ว่า ควรให้มีโรงเรียนพลศึกษาทุกโรงเรียน และสามารถใช้ประโยชน์ในการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้อย่างเต็มที่

จากความคิดเห็นของครูพลานามัยที่ให้แยกวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาออกจากกันนั้น ผู้วิจัยเห็นด้วย โดยเฉพาะเพื่อความสะดวกต่อการวัดผล นอกจากความ สะดวกแล้วยังเป็นการยึดธรรมเนียมในการให้ระดับคะแนนอีกด้วย กล่าวคือถ้ารวมทั้งสอง วิชาเข้าด้วยกัน การให้น้ำหนักคะแนนของแต่ละวิชา และแต่ละโรงเรียนปฏิบัติไม่ เหมือนกัน เมื่อรวมคะแนนและตัดเกรด (Grade) แล้ว ผลที่ออกมาอาจจะไม่เป็น ธรรม เช่นสมมติว่านักเรียนคนหนึ่งสอบตก คือได้ระดับคะแนน 0 ก็หมายความว่านัก เรียนคนนั้นต้องสอบซ่อมหรือสอบแก้ตัวใหม่ทั้งสองวิชาอีกครั้งหนึ่งตามระเบียบการวัดผล ⁶

⁴ ประชุมสห อาชวอ์ารุง, คำบรรยายวิชา Educational Statistics and Trends, แผนกวิชาวิจัยการศึกษา, ปีการศึกษา 2516.

⁵ เสี่ยม พรหมปัญงค์, เรื่องเดิม, หน้า 98.

⁶ กรมวิชาการ, "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการ เรียนตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518" คู่มือประเมิน ผลการเรียน (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518).

ทั้งที่ความจริงแล้ว นักเรียนคนนั้นอาจตกเพียงวิชาใดวิชาหนึ่งเท่านั้น และที่ไม่ถูกต้อง
 อย่างยิ่งในอีกกรณีหนึ่งก็คือ ถ้านักเรียนคนหนึ่งไม่เรียนวิชาใดวิชาหนึ่งในสองวิชาโดย
 สอบได้เพียงวิชาเดียว ก็อาจสอบได้ทั้งสองวิชา เมื่อเอาเกรดมารวมกันแล้วหาค่า
 เฉลี่ย 7 ตัวอย่างเช่น วิชาพลศึกษาได้ระดับคะแนน 0 วิชาสุขศึกษาได้ระดับคะแนน
 2 แต่ทั้งสองวิชารวมกันมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต จึงต้องนำระดับคะแนนมารวมกัน
 แล้วคิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ย ($\frac{0+2}{2} = 1$) ผลเฉลี่ยได้ระดับคะแนน 1 ซึ่งถือ
 ว่าสอบได้⁸ ทั้ง ๆ ที่วิชาพลศึกษาได้ 0

เพราะฉะนั้นจึงควรแยกวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาออกจากกัน เพื่อความ
 ถูกต้องดังกล่าว

ในเรื่องของการวัดและประเมินผลโดยตรงนั้นถึงแม้ว่าเกณฑ์การประเมินผล
 ที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้นั้น ครูส่วนมากเห็นว่าเหมาะสมก็แล้ว แต่โรงเรียนไม่ได้
 ปฏิบัติตาม สาเหตุเนื่องจากตามระเบียบการประเมินผล⁹ แต่ละวิชาต้องแบ่งเป็น
 คะแนนเก็บตลอดภาคเรียน และคะแนนสอบปลายภาค โดยแต่ละโรงเรียนให้น้ำหนัก
 คะแนนหรือแบ่งคะแนน ระหว่างคะแนนเก็บกับคะแนนสอบปลายภาคแตกต่างกันออกไป
 เช่น 6 ต่อ 4 บาง 7 ต่อ 3 บาง (เก็บ 60 คะแนน สอบปลายภาค 40 คะแนน
 หรือเก็บ 70 คะแนน สอบปลายภาค 30 คะแนน) โดยแต่ละวิชาก็ให้น้ำหนักแตกต่าง
 กันออกไป เมื่อเป็นดังนี้ครูสอนจึงให้คะแนนตามความคิดเห็นของตนจึงไม่ได้ใช้เกณฑ์

⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 28.

⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 3.

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 28.

ที่ไต่แนะนำไว้ ในเรื่องนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเกณฑ์การประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้เสนอแนะไว้มีความเหมาะสมแล้ว เพราะสามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด เพียงแต่แยกคะแนนให้ใกล้ชิดส่วนดังนี้

วิชาพลศึกษา

คะแนนเก็บตลอดภาคเรียน 80 คะแนน ซึ่งได้จาก

เวลาเรียน	10 คะแนน
ทดสอบทักษะ	30 คะแนน
ทดสอบวิธีเล่น	20 คะแนน
ลักษณะนักกีฬา	10 คะแนน
สุขภาพส่วนบุคคล	10 คะแนน

สอบความรูปลายภาค 20 คะแนน

หรือคิดเป็นน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 8 : 2

วิชาสุขศึกษา

คะแนนเก็บตลอดภาคเรียน 70 คะแนน ซึ่งได้จาก

เวลาเรียน	10 คะแนน
ทดสอบความรู้	20 คะแนน
ทดสอบการสาธิตและภาคปฏิบัติ	20 คะแนน
ผลงานที่กำหนดให้	20 คะแนน

ทดสอบความรูปลายภาค 30 คะแนน

หรือคิดเป็นน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 7 : 3

ส่วนในเรื่องคะแนนระดับค่าเฉลี่ยนั้นผู้วิจัยไม่เห็นด้วยกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษา
ได้แนะนำไว้ทั้งสองวิชา เพราะแต่ละโรงเรียนขอทดสอบมีความยากง่ายแตกต่างกัน
และวิธีการให้คะแนนของครูแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน อันเป็นผลให้คะแนนสูงสุด และ
คะแนนต่ำสุดของแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกัน ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีความสามารถอยู่
ระดับเดียวกัน อีกอย่างหนึ่งก็คือการตัดเกรดหรือการให้ระดับคะแนนนั้น ต้องแปลง
คะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (หมายถึงคะแนนที่ได้จากการนำคะแนนดิบมา เปลี่ยน
รูปตามวิธีสถิติ) เสียก่อน แล้วจึงพิจารณาตัดเกรดหรือให้ระดับคะแนนได้ เพราะฉะนั้น
กลุ่มใดคะแนนสูงสุดของแต่ละโรงเรียนก็ควรได้ค่าระดับ 4 (ดีมาก) ได้ โดยไม่จำ
เป็นจะต้องได้คะแนน 90 ขึ้นไปตามที่เสนอแนะไว้.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย